

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 23. Pinianus Hippone Tumultus occasio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A.C. 410.

& juniorem Melaniam videre ardentissime cuperet, nam Salus populi, & Gregorius sui eum Hipponem retinuit; quæ si cauta abfuisset, non eum pluviam, non hyemis rigor, quem etiam in Africa positus, non sine magna molestia ferebat, ab illa perfectione retardassent.

§. XXIII.

Pinianus Hipponem tumultus occasio.

Elapso aliquo tempore Albina & Familia ejus Hipponem venerunt, ut ad S. Augustinum diverterent. Ecce vero cum in Ecclesia essent, Hipponenses Piniano manus injicere, & magno clamore a S. Augustino postulare, ut ipsum hujus Ecclesiæ Presbyterum ordinaret. S. Augustino respondente, se non ordinaturum invitum, populus clamores geminabat. Pinianus, & Melania Sponsa ejus, qui jam diu continentiam servabant, dicebant, populum lucelli spe moveri, nempe ut opes, quas profuse distribuebant, suæ Ecclesiæ, & Civitatis Hipponensis pauperibus acquirerent.

S. Augustinus, cum tumultus cresceret, in medium procedens dixit populo: *si eum vultis habere Presbyterum contra fidem, quam promisi, me non habebitis Episcopum.* Tum relicta multitudine ad Sedem suam regressus est. Hæc verba populum subita severitate suspensum paululum continuit;

Ep. 126.
al. 125.

nuit; brevi autem multo magis exarsit, ^{Sæculum V.}
 volens S. Augustinum cogere, ut datam ^{A. C. 410.}
 Fidem frangeret, aut Pinianum ab alio
 Episcopo ordinari permetteret. S. Au-
 gustinus ad eos, qui loquentem percipe-
 re poterant, id est, ad urbis Primores,
 quippe gradus Sanctuarii ascenderant,
 dicebat: *fidem datam frangere non pos-
 sum, nec Pinianus ab alio Episcopo in Ec-
 clesia mihi commissa ordinari sine meo con-
 sensu. Si id fieri sinerem, perinde datum
 promissum fallerem. Si invitum ordina-
 ri cogatis, quid istud vobis proderit? cer-
 te post ordinationem discedet.* Nihilomi-
 nus populi multitudo, stans ad Sanctua-
 rii gradus, a proposito dimoveri non
 poterat; horribili vociferatione in S. Aly-
 pium præsentem invehebantur, quod pu-
 tarent, eum sibi, & Tagastanæ Ecclesiæ
 Pinianum retinere velle, ut ipsius divi-
 tiis potiretur. (*) S. Augustinus metue-
 bat, ne deteriora sequerentur, si perditii
 homines in tanta multitudine latentes
 prædandi cupiditate vim inferre tenta-
 rent. Ambiguus consilii, Ecclesia exire
 cupiebat, ne se præsentem profanaretur,
 rursusque occurrebat, si abiret, timen-
 dum, ne auferretur tumultus, cum eo

G g 4 magis

(*) Hæc legenti, facile occurret, cur sequenti-
 bus Sæculis vox populi ab Electione Episcoporum
 exclusa.

Sæculum V.
A.C. 410.

magis irritatus populus Episcopi sui Re-
verentia non contineretur. Et iterum
si per cuneos populi cum Alypio exitum
quæreret, periculum esse, ne quis teme-
rarius viro manum injiceret; & nesci-
fore Episcopum Hospitem furentis po-
puli licentiæ tradere.

S. Augustino inter has cogitationes
suspenso, adest aliquis a Piniano missus,
dicens, velle ipsum coram populo jurare,
se, si invitus ordinaretur, certissime ex
Africa soluturum. Credebat nempe se-
re, ut populus a cœpto desisteret, si inde
nihil sperare posset, quam ut ipse ex Afri-
ca pelleretur. Persuasissimum enim om-
nibus erat, nunquam juramentum viola-
turum. At S. Augustinus, timens, ne hu-
jusmodi juramentum multo magis po-
puli animos incenderet, de eo siluit, &
ad Pinianum, qui ipsum vocabat ad se,
ivit. Dum in via est, rursus quisquam a
Piniano missus renunciat, eum manu-
rum, si ordines Clericales suscipere non
cogeretur. Tunc S. Augustinus cepit
meliora sperare, & nihil respondens, cito
ad Alypium se contulit, retulitque, quid
Pinianus sibi nunciari jussisset. S. Aly-
pius, ne Piniani Familiam offenderet, di-
xit: *nolo, hac super re a me consilium pe-
ti.* S. Augustinus ad populum rediit, &
imperato silentio, retulit, quid Pinianus
juramento se promissurum diceret. Cum
ipsum

Piniani
juramen-
tum.

ipsum Presbyterum ordinari vehementer cuperent, displicuit juramentum, sed postquam brevi morula deliberassent, petierunt, ut suæ promissioni adderet, si aliquando Clericum se ordinari consentiret, in nulla alia Ecclesia, quam Hipponensi id fieret. S. Augustinus rem detulit ad Pinianum, qui consentire non dubitavit, idque populo aperuit. Is promisso contentus, juramentum exigebat.

S. Augustinus ad Pinianum rediit, qui in loco separato custodiebatur, eumque invenit dubitantem, quibus verbis juramentum conciperet, quia supervenire poterat necessitas ex Africa fugiendi, ut si hostes hanc Provinciam invaderent. S. Melania uxor ejus inter condiciones apponi volebat, si aer in Africa inficeretur. S. Augustinus timebat, ne omnis adjecta conditio suspecta esset plebi, utque id experirentur, Diaconum jubent formulam juramenti a Piniano scriptam elata voce recitare. Annuebat populus, at cum verba illa deinde de superveniente Necessitate legerentur, iterum exclamare, & tumultuari, quod crederet, talia addi, ut deciperetur. Hoc videns Pinianus verba illa deleri jussit, moxque tumultus populi in gaudium, & plausus versus est. Tum Pinianus ad populum procedens, quæ Diaconus ipse nomine dixerat, & juramentum, quod recitaverat,

Sæculum V.
A. C. 410.

Sæculum V.
A. C. 410.

rat, confirmavit. Petierunt, ut subscriberet, & subscripsit. Ex Primoribus qui optabant, ut Episcopi quoque subscriberent; cumque S. Augustinus jam primas litteras duxisset, ne faceret, S. Melania vetuit. Mirabatur S. Augustinus quod tunc demum repugnaret, quasi vero, si non subscriberet, juramentum inferre non posset. Tamen in Fæminæ gratiam non absolvit scripturam, & nemo inflicto ut faceret. Altera die Pinianus Hippone egressus Tagastam rediit, quod motus excitavit in populo; acquievit vero, cum intellexisset, esse rediturum.

§. XXIV.

*S. Augustini Epistolæ de juramento
Piniano.*

Verum Albina Piniani Socrus, quam tumultus tempore Hippone non fuisse credibile est, querebatur, vim Genero suo illatam, Hipponenses eum Presbyterum sibi non petituros fuisse, nisi esset dives, juramentum vi, & mortis metu extortum nullius roboris esse posse. S. Augustinus hac super re Aypio scripsit, rogans, ut hanc suspicionem Albinae, & Liberis ejus, id est, Piniano Genero, & Melaniae filiaejus, eximeret. *Quoniam, inquit, licet de populo tantum querulentur, perspicaciores tamen facile intelligunt eandem suspicio-*